

sterer, Foranstaltninger, som man forlader igen, naar Loven udløber, og naar vi forhaabentlig igennem denne Tid er blevet i Stand til at mildne Krisen og til at arbejde Erhvervene ind paa Omraader, hvor de tidligere ikke var i Stand til at komme.

Afsnit I i det foreliggende Lovforslag omhandler Industri og Haandværk, Søfart og lignende Erhverv. Det bygger først paa den Lov, der blev Resultatet af vort Forsøg i forrige Rigsdagssamling paa at skaffe Hjælp til Industrien, Loven af 31. Marts 1926. Det var jo et ret kummerligt Resultat, der kom ud af den Forhandling, som fandt Sted den Gang. I Stedet for et omfattende Forsøg paa at hjælpe Produktionen i Gang kom der en lille beskeden Lov om, at 4 Mill. Kr. kunde udlaanes til Virksomheder, som var vanskeligt stillede paa Grund af den udenlandske Konkurrence under den Kronestigning, som havde fundet Sted, og for hvem et Laan under lidt lempeligere Betingelser end almindeligt kunde have Betydning. Denne Lov foreslaas udvidet, saaledes at de oprindeligt ansatte 4 Mill. Kr. forøges til 8 Mill. Kr., og endvidere foreslaas det at udvide Adgangen til at yde disse Laan noget, saaledes at det ikke blot skal være den udenlandske Konkurrence, men ogsaa andre ekstraordinære Forhold, som gør det tilraadeligt at yde disse Laan. Med Hensyn til denne Laanevirksomhed kan jeg oplyse, at der til Dato er indkommet Andragender om Laan til et samlet Beløb af $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og da der kun staar 4 Mill. Kr. til Raadighed, saa er en Stigning jo alene af den Grund i høj Grad nødvendig. Ved den sidste Opførelse, som er refereret her i Bemærkningerne, oplyses det, at der er anvendt til Udlaan et Beløb af $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det er vistnok forøget en Smule i de sidste Dage, vi nærmer os altsaa stærkt 2 Mill. Kr.; altsaa lige Halvdelen af den til Raadighed staaende Sum er anvendt. I samme Tid er afslaaet Andragender til et Beløb af ca. $1\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og der henligger uafgjort endnu Andragender til et Beløb af godt 3 Mill. Kr., men Loven i sin oprindelige Skikkelse gælder jo ogsaa et halvt Aar endnu, saa det er rimeligt, at man ogsaa har søgt at have noget til Raadighed til senere. Jeg har set kritiske Bemærkninger i Pressen over, at man ikke havde faaet disse 4 Mill. Kr. anbragt endnu. Det tror jeg dog er en overilet Kritik, og den er navnlig baseret paa nogle fuldkommen urigtige Tal, men nu kender man altsaa de rigtige Tal og forstaar, at det selvfølgelig ikke kan lade sig gøre i en Haandevending at uddele 100 000 Kr. til een og 100 000 Kr. til en anden, naar Lovens Rammer er i den

Grad snævre, som den Lovs var, der blev givet i sidste Rigsdagssamling under 31. Marts.

Blandt de Andragender, der henligger som uafgjorte, er adskillige fra Firmaer, der tilhører Tekstilindustrien. Disse henligger og er fremdeles til Undersøgelse, fordi Forholdene her i særlig Grad er vanskelige. Jeg mener ikke Forholdene for Industrien, for de er utvivlsomt vanskelige, men Forholdene med Hensyn til at anvende denne Lov er netop uhyre vanskelige paa det Omraade under Hensyn til de skarpe Krav, der er stillet ved Lovens Givelse, om, at disse Laan maa ikke ydes saaledes, at den ene Fabrikant derved bliver gunstigere stillet i den indenlandske Konkurrence end den anden. Der er altsaa ikke blot et Hensyn at tage til, hvem der trænger til Pengene i Overensstemmelse med Lovens Bud, men ogsaa til, hvorvidt den paagældendes Forhold er saaledes, at hans Stilling derved bedres i Forholdet til de mange indenlandske Konkurrenter, og her staar vi netop overfor en Industri, der efter mit Skøn er baseret paa et alt for stort Antal Fabrikker, er alt for lidt specialiseret, alt for lidt moderne indrettet. Men det foreslaas altsaa ved den Formulering, som nu er givet den paagældende Paragraf, at tilvejebringe nogen Udvidelse af Adgangen, og det stemmer med Ønsker, der, som jeg har set, navnlig i de seneste Dage har været fremme i Pressen i Forbindelse med en Kritik af Loven og en vis Polemik i Anledning af denne Kritik. Det stemmer med de Resultater, man er naaet til, at Loven bør have en Udvidelse, saaledes at man kan være noget mindre paaholdende med de Laanemidler, der her er Tale om. Men det er klart, at disse Laanemidler er kun en ret underordnet Hjælp til Industrien. Det kan naturligvis være behageligt for en Fabrikant at gaa op i Erhvervsministeriet og, efter en Undersøgelse, faa 50 000 Kr. i Laan til nye Maskiner, eller hvad det nu maatte være til, og saa slippe med at forrente dette Beløb med 5 pCt., medens han maaske andre Steder skulde have været af med 6—7 pCt. Gud bevares, det kan være en Fordel, men det bringer jo ikke nogen særlig Forøgelse af Produktionen. Det er muligt — det vil jeg tro —, at vi ved disse Laan har afværget forskellige Fabrikkers Lukning i den seneste Tid, og det er selvfølgelig en meget værdifuld Hjelpeforanstaltning; men det afgørende: at faa Produktionen i bedre Gænge, det har vi neppe Muligheder for at naa til ved denne Virksomhed.

Dernæst indeholder Lovforslaget Be-